

opornih zidov. Kolikor bi razmišljali o morebitni daljši prekinutvi del, bi bilo potrebno opraviti dodatna zavarovanja gradbene jame, kar bi po ocenah izvajalca zneslo 22 milijonov za 3-letno garancijo oziroma 27 milijonov za 5-letno garancijo (vključno s konzervacijo gradbišča). Sleherni zastoj pri gradnji bi potemtakem ne pomeil le zamrznitve že vloženi sredstev (pri čemer je potrebno poudariti, da so vsa zahtevnejša dela že opravljena, ter vsa nadaljnja vlaganja praktično pomenijo že dokončanje gradnje), ampak v končni fazi tudi podražitev stanovanjske površine zaradi dodatnih stroškov pri konzervaciji gradbišča.

Zaradi navedenega prav gotovo ne bi smelo biti vprašljivo samo dokončanje izgradnje in glede tega so si enotni vsi, ki so kakorkoli udeleženi pri izgradnji. V sedanjem trenutku je predvsem aktualno vprašanje o obsegu preprojektiranja oziroma o številu velikih stanovanj, ki naj bi jih preprojektirali v manjša. Kot rečeno, je razlog preprojektiranja premajhno zanimanje za nakup velikih stanovanj, in sicer po eni strani zaradi kupne moči pričakovalcev, po drugi strani pa zato, ker banka kreditira kupce le do višine cene standardnega stanovanja.

Skratka, preprojektiranje je nujno, ker v pogojih obstoječega sistema kreditiranja po zagotovitvi izvajalcev ni moč dokončati sosesko po prvotnem konceptu (ki pa bi bil s stališča načel o dolgoročnem urejanju tega območja seveda neprimerno kvalitetnejši). K sreči pa je del velikih stanovanj možno brez negativnih posledic preprojektirati v manjša zaradi že omenjenega zmanjšanja gostote, ki je bila posledica znižanja gabarita leta 1978 v skladu z zahtevo Uprave za ljudsko obrambo mesta Ljubljane. Tedaj je bilo zmanjšano število stanovanjskih enot na 145, ob nespremenjenem številu predvidenih parkirnih mest (okoli 180).

E. AKCIJSKI PROGRAM IZVAJALK ZA NADALJNJO IZGRADNJO SOSESKE

Izvajalke del soseske Stara cerkev oziroma podpisnice samoupravnega sporazuma o financiranju le-te so v mesecu januarju 1983 sprejele nov terminski plan, s katerim želijo doseči naslednje:

— izgradnjo soseske bodo realizirale skladno s cilji srednjeročnega plana izgradnje stanovanj v Ljubljani v letih 1981—1985 ter jo dokončale do konca leta 1984;

— izvajalke so se sporazumele, da z ozirom na teritorialno majhnost soseske in prostih funkcionalnih površin ne bodo vključevale v izgradnjo novih izvajalcev del;

— zavzemale se bodo za dosledno izvajanje določil samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev in financiranju celotne soseske ob vključevanju Stanovanjsko-komunalne banke Ljubljane in drugih bančnih institucij kot kreditorje;

— poslovni odbor izgradnje soseske Stara cerkev bo v čim krajšem možnem času verificiral izhodiščno ceno poslovnih prostorov, lokalov in garaž ter jo posredoval v vpogled strokovni komisiji, ki jo je za te naloge določil izvršni svet skupščine občine Ljubljana-Šiška. Tako bo komercialna služba Giposs, TOZD Inženiring lahko pospešeno pričela s sklepanjem pogodb o prodaji kapacitet v tej soseski;

— poslovni odbor izgradnje soseske bo še v mesecu aprilu 1983 sprejel sklep o preprojektiranju večjih stanovanj v manjša, pri čemer bodo morale izvajalke del te soseske zagotoviti tudi potrebna finančna sredstva;

— Giposs Inženiring, TOZD AZA naj bi do konca maja 1983 izdelal vse potrebne projekte, ki so posledica preprojektiranja stanovanjskih enot, tako da bi dela izgradnje celotne soseske napredovala nemoteno.

F. ZAKLJUČEK

Ob obilici odločitev, ki so bile sprejete v preteklosti v zvezi z izgradnjo soseske Stara cerkev, je razumljiva zadržanost in skeptičnost pri nadaljnjem zavzemanju stališč. Zaradi izkušenj iz številnih zastojev pri gradnji soseske v minulem desetletju in pol, ki so nastali zaradi sprememb bodisi v urbanistični, stanovanjski ali pa v bančni politiki, je nadvse pomembno, da se izgradnja nadaljuje po nedvoumno dogovorjenem postopku, ki bo nepreključno veljal do njenega zaključka.

Izvršni svet skupščine občine Ljubljana-Šiška je o problematiki izgradnje soseske Stara cerkev razpravljal na 55. seji 18. aprila 1983. Izvršni svet je bil enotnega mnenja, da je potrebno izgradnjo soseske zaključiti v najkrajšem možnem času, pri čemer pa je ugotovil, da izvajalec še ni pripravil jasnih odgovorov na nekatera ključna vprašanja: kakšna bo cena stanovanj v novi soseski in kakšno bo sodelovanje izvajalcev pri financiranju izgradnje VVO

za potrebe KS Na jami. O dilemi glede obsega preprojektiranja stanovanj iz večjih v manjša je bil izvršni svet mnenja, da je pri tem potrebno izhajati iz sprejetege zazidalnega načrta ter pogojev in mnenj, ki jih bodo določili sanitarna inšpekcija, Mestni komite za promet, komunalno gospodarstvo in zveze ter ZIL — TOZD Urbanizem. Obenem je izvršni svet odklonil sleherni razmišljanje o preprojektiranju poslovnega objekta ob Celovški cesti v stanovanja.

G. STALIŠČA IN PREDLOGI IZVRŠNEGA SVETA

1. Izvršni svet podpira terminski plan, ki so ga sprejele izvajalke del soseske ŠS 4/1 Stara cerkev.

2. Poslovnemu odboru izgradnje soseske predlaga izvršni svet, da čimprej sprejme sklep o preprojektiranju večjih stanovanjskih enot v manjše, Giposs Inženiring pa naj sklene ustrezne pogodbe s projektanti, da ne bi prišlo do zastaja gradnje ali celo zamika roka izgradnje celotne soseske Stara cerkev.

3. Vsi dejavniki, ki vplivajo na realizacijo izgradnje soseske, naj dosledno izpolnjujejo že sprejete obveznosti po terminskem planu izgradnje in drugih dogovorjenih obveznosti.

4. Investitor izgradnje soseske (SOZD Giposs skupno z drugimi izvajalci) mora čimprej zaključiti finančno konstrukcijo virov sredstev, upoštevajoč tudi izgradnjo spremljajočih objektov, ki so neposredno vezani na izgradnjo stanovanjskih kapacitet ter iskati nadaljnje rešitve o kreditiranju in združevanju sredstev.

5. Zborom skupščine občine Ljubljana-Šiška izvršni svet predlaga, da sprejmejo naslednja stališča:

a) upošteva stopnjo izvedenih del pri izgradnji soseske ŠS 4/1 Stara cerkev in omejeno veljavnost uporabnega dovoljenja za gradbeno jamo mora investitor (SOZD Giposs skupno z drugimi izvajalci, s katerimi je sklenil samoupravni sporazum o izgradnji soseske) nemudoma nadaljevati z deli vsaj do take faze, da bo odstranjena nevarnost zaradi nedokončanega gradbišča;

b) izvajalec SOZD Giposs skupno z drugimi podpisniki samoupravnega sporazuma o izgradnji soseske mora v skladu z odgovornostjo, ki jo je prevzel pri uresničevanju družbenega plana občine in mesta na področju stanovanjskega gospodarstva, zagotoviti vse potrebno, da bo soseska Stara cerkev dokončana v načrtovanem roku;

c) obseg preprojektiranja večjih stanovanj v manjša naj izhaja iz veljavnega zazidalnega načrta, s tem da so upoštevani strokovni pogoji iz mnenja sanitarne inšpekcije, Komiteja za promet, komunalno gospodarstvo in zveze ter ZIL — TOZD Urbanizem;

d) Stanovanjsko-komunalna banka naj pri svojem odločanju o sodelovanju pri gradnji upošteva posebnost zazidalne zasnove stanovanjske soseske Stara cerkev, pri kateri zaradi tehničnih razlogov ni moč v podzemnih etažah ostro ločiti stanovanjskega od poslovnega dela, saj gre pri tem tudi za prostore, ki so namenjeni osnovni preskrbi stanovalcev v soseski.

Izvršni svet

SKUPŠČINA OBČINE
LJUBLJANA-ŠIŠKA
izvršni svet

INFORMACIJA o sanaciji stanovanjskih objektov v soseski ŠS 10 — Draveljska gmajna

I. UVOD

Na osnovi zaključkov skupščine in upoštevajoč pobudo krajanov prizadete soseske v Dravljah, kjer še vedno poteka sanacija stanovanjskih objektov, je delegatska skupščina občine Ljubljana-Šiška uvrstila v svoj program dela obravnavo tudi te problematike, še posebej z vidika realizacije sprejetih sklepov na skupnem zasedanju 24. 10. 1979. Tedaj so bili sprejeti naslednji

sklepi:

1. Sanacijo je potrebno intenzivneje nadaljevati tako, da bodo v celoti odpravljene vse napake, ki so nastale zaradi odstopanja izvedbe od potrjene projektne dokumentacije ter ugotovljenih napak glavnega projekta.

2. Standard-invest kot delovna organizacija, ki je vodila inženiring za izgradnjo omenjenih objektov, je zadožben za dogovarjanje in izvajanje organizacije sanacije, pri tem pa mora pospešiti aktiv-

nost na sanacijskih delih in odgovarjanju za dodatne rešitve, v kolikor bodo te potrebne.

3. Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Ljubljana-Šiška se priporoča, da prevzame vse aktivnosti za dokončno rešitev sanacije objektov v Draveljski gmajni. Prav tako naj v skladu svojih obveznosti in pristojnosti zagotovi tudi finančna sredstva za dogovorjeno sanacijo ter pravno zaščito družbenega premoženja, s katerim upravlja.

4. Izvršni svet skupščine občine Ljubljana-Šiška mora nuditi vsestransko pomoč v okviru svojih pristojnosti in zasledovati izvajanje sanacije v smislu zgoraj navedenih sklepov, ter o svojih ugotovitvah poročati skupščini občine.

5. Izvršni svet skupščine občine Ljubljana-Šiška mora obvestiti izvršne svete občin, na katerih območju so sedeži izvajalcev, o problematiki in poteku oziroma izvajanju sanacijskih del v 3A in 3B v Draveljski gmajni ter o odnosih, ki jih imajo izvajalci do odprave pomanjkljivosti oziroma sanacije.

V obdobju od leta 1976 do 1979 sta delegatska skupščina in izvršni svet posredovala najširši javnosti dovolj obširnih informacij o vzrokih in nastajanju potreb po sanaciji, ki jo je vodila posebna sanacijska komisija (imenovana 28. 12. 1977 na 38. skupnem zasedanju skupščine občine Ljubljana-Šiška). Komisija je imela nalogo, da poišče najustreznejše rešitve za izvedbo sanacije ter izdelala sanacijski projekt skupno s projektivnimi biroji organizacij udeleženk izgradnje soseske. Pri izvajanju sanacije so sodelovali izvajalci izgradnje celotne soseske SGP Gradbinec Kranj, Obnova Ljubljana, SGP Hrastnik, Standard-invest — sedaj ZIL, ki je izvajal inženiring in nadzor, Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij Ljubljana, ki je opravljal razne ateste materialov, FAGG pod vodstvom prof. Vesela, ki je v letih 1976—1977 s svojo strokovno ekipo izvajal meritve in izdelal ekspertizo, s katero je nakazal rešitve za izvedbo sanacije. Samoupravna stanovanjska skupnost občine Ljubljana-Šiška je vodila vse aktivnosti v zvezi z dokončno izvedbo sanacije in zagotavljanjem potrebnih finančnih sredstev.

V mesecu decembru 1977 so udeleženci pri izgradnji soseske Draveljska gmajna SGP Gradbinec Kranj, SGP Hrastnik, GIP Obnova Ljubljana, SGP Pionir Novo mesto, Standard-invest Ljubljana, Biro 71 Domžale in ZRMK Ljubljana pripravili samoupravni sporazum o sanaciji stanovanjskih objektov v soseski ŠS 10 faza 3A in 3B Draveljska gmajna, h kateremu so pristopile vse udeleženske, razen Biro 71 Domžale in ZRMK Ljubljana, ker sta smatrali, da nista operativno sodelovali pri izgradnji soseske.

S tem sporazumom so se udeleženske zavezale izvesti sanacijo na posameznih objektih faze 3A in 3B:

1. oddvojitve balkonskih plošč od strešne plošče nad IV. nadstropjem in od stropne plošče nad III. nadstropjem;
2. dodatno toplotno izolacijo strešne plošče in vencev;
3. prezezanje plošč na mestih, kjer se bloki lomijo v posamezna krila ter izvedbo dilatacij na teh mestih;
4. saniranje fasad;
5. zapolnitev razpokanih vertikalnih stikov med zidaki (in v vogalih), ki so nastale predvsem zaradi zasukov posameznih kral blokov;
6. saniranje notranjih ometov vzdolž razpok.

Podpisniki sporazuma so se sporazumeli, da bodo prevzeli nase vse stroške za dela in storitve, ki jih bodo opravljali sami v času izvedbe sanacije, razen za tista dela, s katerimi bodo pridobila stanovanja večjo vrednost glede na potrjene projekte, po katerih so objekti zgrajeni (toplotna izolacija fasade in strehe). Končno razdelitev stroškov pa naj bi opravili po posebnem razdelilniku glede na odgovornost posameznih izvajalcev izgradnje celotne soseske.

Stanovalci v tej soseski še danes krivijo izvajalce del za nesolidno izgradnjo stanovanjskih zgradb, nekatere delovne organizacije, ki so v letu 1977 pristopile k usmerjeni stanovanjski izgradnji, pa so sprožile spor pri temeljnem sodišču Ljubljana in hkrati posredovale zadevo tudi javnemu tožilstvu. Ocenile so, da so podani vsi pogoji kaznivega dejanja v zvezi z nestrokovno in malomarno izgradnjo stavb, ki so v nasprotju s predpisi in tehničnimi normami ter življenjsko nevarni za ljudi.

Krivda se je »valila« od izvajalcev na projektante, od projektantov na Standard-invest, ki je vodil organizacijo in nadzor, ti so nadalje krivili ZRMK. Izvajalci so trdili, da so delali z materiali, ki jih je ZRMK sam testiral. Skratka, bil je sklenjen krog obtoževanj brez končne rešitve.

Tudi pristojno samoupravno sodišče, ki razrešuje to zadevo, še do danes ni odločalo o sporu. Temeljno sodišče v Ljubljani pa je družbene dejavnike v občini obvestilo, da je kazenski postopek še vedno v teku v zvezi z raziskovanjem pravnega temeljnega blokov v soseski Draveljska gmajna.

Delegatska skupščina s njenim izvršnim svetom je pri tem imela izredno nevhvaležno nalogo. Morala se je spopasti s to-vrstno problematiko, ki je dobila svoje obeležje širom slovenskega pro-

stora. Vendar s skupnimi napor, tudi s strani udeležencev izgradnje omenjene soseske in vsemi družbenopolitičnimi subjekti občine in mesta, je bila pričeta poskusna sanacija bloka C-2 v okviru finančnih možnosti v drugi polovici leta 1979. S to sanacijo naj bi bila ugotovljena njena tehnična uspešnost oziroma ekonomska upravičenost, ki naj bi pogojevala nadaljnjo sanacijo pri ostalih objektih v tej soseski.

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Ljubljana-Šiška je že meseca junija 1979 stanovalcem blokov, ki so bili predvideni za sanacijo, priznala znižanje stanarin za 50 % od nadaljnjih zvišanj stanarin, veljavnih 1. 8. 1977. leta, do zaključitve sanacije stanovanjskega objekta (sklep IO samoupravne stanovanjske skupnosti 20. 6. 1979).

Na ta način je bila dana solidarnostna pomoč vsem stanovalcem, ki so bili prizadeti glede nekvalitetno zgrajenih objektov. To hkrati vpliva na osiromašenje družbenega stanovanjskega fonda.

II. URESNIČEVANJE STALIŠČ SKUPŠČINE

a) Sanacija objekta C-2 — kot poskusna sanacija

Na osnovi dogovorjenih odločitev v delegatski skupščini in tehnične dokumentacije, ki jo je izdelal Biro 71, so bila v času od novembra 1979 do aprila 1981 izvedena sanacijska dela na objektu C-2 kot poskusna. Izvedena je bila toplotna izolacijska obloga celotne fasade in strešnih vencev, seizmičnih dilatacij med lamelami, oddvojitve armiranobetonskih balkonov od objekta v zgornjih dveh etažah ter sanacija razpok v zidovih.

Izvajalec sanacijskih del SGP Gradbinec Kranj je povmil stanovalcem tudi stroške za obnovitev opleska prostorov, kjer je bila izvršena sanacija. Skupni stroški sanacijskega posega so znašali ca. 11.103 tisoč din. K tem stroškom sanacije je prispevala Samoupravna stanovanjska skupnost Ljubljana-Šiška iz sredstev amortizacije, prenove in najetega kredita pri Ljubljanski banki Ljubljana v višini 8.211 tisoč din, Gradbinec Kranj v višini 2.320 tisoč din, Standard-invest pa 571 tisoč din. Prispevka nista poravnali Biro 71 Domžale v višini 1.773 tisoč din in ZRMK v višini 240 tisoč din. Zanju je začasno založila finančna sredstva Samoupravna stanovanjska skupnost Ljubljana-Šiška. Poračun teh obveznosti do danes še ni opravljen.

Pri dosedanjem izvajanju sanacijskih del na objektu C-2 je bilo ugotovljeno naslednje:

— Prva faza sanacije objekta C-2 je zaključena, pri čemer obsega sanacijo nosilne konstrukcije in izvedbo toplotne izolacijske obloge fasade (objekt se je umiril). Sanirani so tisti vplivni elementi, zaradi katerih je v pretežni meri prišlo do poškodb.

Zaradi izvedene toplotne izolacijske obloge fasade se ugotavlja v času kurilne sezone prihranek pri porabi energije ca. 10 %, kar je poleg izboljšanih bivalnih pogojev tudi dodatni pozitivni učinek sanacije. Hišni svet bo izvršil še posebno analizo in primerjavo porabljene energije v preteklih letih ter ugotovil učinke prihrankov.

Ugotavljamo, da so izvedena poskusna sanacijska dela na objektu C-2 (Plešičeva ulica 4—10) dosegla pozitivne rezultate ter da se na pridobljenih izkušnjah in preizkusenih tehničnih rešitvah nadaljuje sanacija tudi na ostalih stanovanjskih objektih v Draveljski gmajni. Strokovno oceno o izvršenih delih na objektu C-2 pričakuje sanacijska komisija še od FAGG in ZRMK Ljubljana.

Nadaljnja sanacija objekta C-2 je predvidena po naslednjih fazah:

— Druga faza sanacije naj bi obsegala prenovo hidroizolacije ravne strehe ter izvedbo dodatne toplotne izolacije strešne plošče.

— Kot tretjo fazo sanacije se predvideva ureditev hišnih kanalizacijskih priključkov ter odpravo napak v stanovanjih (keramične obloge, cevne instalacije ipd.). Izvajalec SGP Gradbinec bo odpravil tudi pomanjkljivosti izvršenih del, ki so bile na tem objektu komisijsko ugotovljene dne 21. 5. 1982 s strani predstavnikov izvajalca, ZIL, FAGG, krajevne skupnosti in hišnega sveta ter pripravil konkreten terminski plan izvajanja del po posameznih fazah. Odpravil bo tudi vse napake in pomanjkljivosti, ki so bile podane kot reklamacije na kvaliteto in količino v garancijski dobi, v kolikor se le-te ne nanašajo na dela, ki so vključena v sanacijo.

b) Nadaljevanje sanacijskih del

Po predlogu Krajevne skupnosti Bratov Babnik se v program sanacije objektov faze 3A in 3B Draveljske gmajne vključujejo tudi OH bloki v ulici Franca Mlakarja (izvajalca SGP Sava in Hrastnik). Za sanacijski poseg na teh blokih bo potrebno utrditi še tehnične osnove.

Torej nadaljnja sanacija v Draveljski gmajni naj bi potekala po naslednji prioriteti izvedbe:

- blok A 2 — izvajalec SGP Gradbinec Kranj
- blok B 2 — izvajalec SGP Obnova Ljubljana
- blok E — izvajalec SGP Hrastnik.

S prvo bi začeli že v mesecu maju 1983, za katero je izvajalec del Gradbincev Kranj že ponudil oceno stroškov. Le-ti znašajo skupno 24 milijonov dinarjev in vključujejo dela toplotne izolacije in hidroizolacije strehe ter kanalizacijo bloka C 2 (tretja faza).

Samoupravna stanovanjska skupnost Ljubljana-Šiška si bo prizadevala, da bo pravočasno preskrbela potrebna finančna sredstva (za izvedbo toplotne izolacije fasade in obnovo strehe), za ostala dela pa bo izvajalec del zagotovil lastna sredstva.

Izdelana je tudi ocena sanacije blokov B-2 in E. Skupni stroški znašajo 45 milijonov dinarjev po današnjih veljavnih cenah, sredstva pa še niso definirana. Zato bo potrebno pri izvajanju nadaljnje sanacije upoštevati dinamiko izvajanja del z dejanskimi finančnimi možnostmi. Za uspešno sanacijo bo potrebno zbrati vso tehnično dokumentacijo, ki se je pokazala kot pozitivna pri izvedbi sanacije na objektu C-2. Izvajalci del bodo morali zagotoviti potrebna finančna sredstva v svojih planih in hkrati poskrbeti za pravočasni priliv sredstev. Nosilci obveznosti sanacije morajo biti tudi delovne organizacije, ki so pravne naslednice izvajalk izgradnje Draveljske gmajne, ki so se v preteklem obdobju reorganizirale (stroške sanacije na objektu C-2 so doslej prevzele le SGP Gradbincev, Standard-invest (sedaj ZIL) in Samoupravna stanovanjska skupnost Ljubljana-Šiška; drugi udeleženci gradnje Draveljske gmajne strokov sanacije niso poravnali).

Dela na sanaciji objektov naj bi izvajale strokovne ekipe, ki so si že pridobile izkušnje pri izvedbi poskusne sanacije objekta C-2. Na ta način bo dosežena naustreznejša kvaliteta in racionalnost.

V okviru organiziranja pripravljalnih del (izdelavo tehnične dokumentacije, strokovne ocene materialov, izvedbe ipd.) in pri sami izvedbi del sanacije je potrebno zagotoviti sodelovanje vseh udeleženk izgradnje Draveljske gmajne, tudi Biro 71 Domžale in ZRMK Ljubljana, čeprav k sporazumu o sanaciji stanovanjskih objektov v soseski ŠS 10 — faza 3A in 3B — Draveljska gmajna nista pristopili. Za vse je potrebno zahtevati odgovornost, ki se veže na izvrševanje del, do ljudi in najširše družbenopolitične skupnosti.

III. UGOTOVITVE — STALIŠČA IZVRŠNEGA SVETA

1. Izvršni svet ugotavlja, da so sklepi, sprejeti na skupnem zasedanju skupščine občine Ljubljana-Šiška dne 24. 10. 1979, le delno realizirani:

— Standard-invest (sedaj ZIL) je v tem času izvedel le poskusno sanacijo v bloku C-2, faza 3B — Draveljska gmajna v okviru finančnih možnosti. Sanacijska komisija se je sestala šele 28. marca 1983, kjer je skupno z izvajalci del celotne soseske, predstavniki FAGG, Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Ljubljana-Šiška, predstavniki Krajevne skupnosti Bratov Babnik ocenila uspešnost izvršene sanacije na bloku C-2 ter sprejela akcijski program nadaljnje sanacije na ostalih objektih v soseski ŠS 10 — Draveljska gmajna.

— Samoupravna stanovanjska skupnost občine Ljubljana-Šiška je v tem obdobju skupno z izvajalci del soseske Draveljska gmajna (Gradbincev Kranj, Standard-invest) zagotovila potrebna finančna sredstva za sanacijo bloka C-2 faza 3B ter spremljala izvajanje del celotne sanacije.

— Izvršni svet skupščine občine Ljubljana-Šiška je pri izvedbi sanacije nudil udeleženkam izgradnje soseske vso potrebno pomoč v okviru svojih pristojnosti. Za zadnji sklep skupščine je izvršni svet v prejšnjem mandatu smatral, da posebno obveščanje izvršnih svetov, kjer imajo izvajalci gradnje in sanacije soseske Draveljska gmajna sedeže ni potrebno, ker je bila s to problematiko obveščena najširša javnost preko vseh sredstev javnega obveščanja.

2. Izvršni svet ugotavlja neodgovorno ravnanje udeleženk samoupravnega sporazuma o sanaciji stanovanjskih objektov v soseski ŠS 10 — fazi 3A in 3B — Draveljska gmajna, ker nedsledno izvajajo sprejeta določila glede obveznosti in odgovornosti za dokončanje sanacije v Draveljski gmajni. Še posebej je potrebno proučiti odgovornost Biroja 71 in ZRMK, ki sicer nista podpisnika samoupravnega sporazuma o sanaciji, sodišče združenega dela in javno tožilstvo pa še ni izreklo sodbe, vendar sta le prispevala svoj delež k sedanjemu stanju.

3. Samoupravna stanovanjska skupnost občine Ljubljana-Šiška mora zagotoviti potrebna finančna sredstva za del sanacije, ki jo financira iz svojih sredstev s svojim letnim in dolgoročnim programom. Enaka obveza velja tudi za ostale udeležnike izvedbe sanacije v Draveljski gmajni skladno s samoupravnim sporazumom o sanaciji stanovanjskih objektov v soseski ŠS 10 — Draveljska gmajna.

4. SGP Gradbincev Kranj naj pripravi terminski plan izvedbe sanacije bloka A-2 v letu 1983, ki ne sme biti daljši kot 6 mesecev od predvidenega roka pričetka sanacije.

5. Izvršni svet zadolžuje sanacijsko komisijo, da poskrbi za vsa pripravljalna dela glede pridobitve tehnične dokumentacije in

finančnih možnosti za izvedbo sanacije blokov B 2 in E v fazi 3 B in ostalih objektov v fazi 3 A.

6. Za sanacijski poseg na OH blokih v ulici Franca Mlakarja mora sanacijska komisija predhodno pridobiti vse tehnične osnove za izvedbo sanacije.

7. Samoupravna stanovanjska skupnost občine Ljubljana-Šiška naj zagotovi strokovni nadzor nad izvajanjem sanacije. Stroške le-te naj porazdeli skladno s 6. členom samoupravnega sporazuma o sanaciji stanovanjskih objektov v soseski ŠS 10 — fazi 3A in 3B — Draveljska gmajna.

8. Izvršni svet poziva Temeljno sodišče v Ljubljani in javno tožilstvo, da pospeši razreševanje zadev, ki so pri njih v postopku v zvezi z izgradnjo soseske Draveljska gmajna, fazi 3A in 3B.

9. Izvršni svet predlaga Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Ljubljana-Šiška, da preveri strukturo sanacijske komisije ter po potrebi predlaga izvršnemu svetu nove člane v imenovanje.

Izvršni svet

SKUPŠČINA OBČINE
LJUBLJANA-ŠIŠKA
Sekretariat za ljudsko obrambo

POROČILO O STANJU OBRAMBNIH PRIPRAV IN DRUŽBENE SAMOZAŠČITE V OBČINI LJUBLJANA-ŠIŠKA V LETU 1982

Delegatska skupščina občine, komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, samoupravni in izvršilni organi ter družbenopolitične organizacije so ob vodilni vlogi zveze komunistov ustvarjali in poglobljali proces podružbljanja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite ter s svojo aktivnostjo pomembno prispevali k dograjevanju in krepitvi obrambno varnostnega sistema.

Na tej podlagi se je obrambno varnostna funkcija vse bolj uveljavljala kot sestavina samoupravnega socialističnega razvoja in kot neločljivi del samoupravnih pravic delovnih ljudi v družbeno-gospodarskem in političnem sistemu.

Nadaljevala se je akcija uveljavljanja in krepitev praktičnega delovanja komitejev za SLO in DS kot družbenih, politično-operativnih organov krajevnih skupnosti, TOZD in drugih samoupravnih organizacij, ki usmerjajo in usklajujejo obrambo — samozaščitno delovanje v okolju, kjer so organizirani in zagotavljajo enotnost, pravočasnost in učinkovitost tega delovanja v primeru potrebe.

Komiteji za SLO in DS v občini, KS, TOZD ter v drugih samoupravnih organizacijah so v celoti potrdili svojo vlogo in učinkovitost pri obrambno samozaščitnem delovanju in se uveljavili kot politično operativni in koordinacijski organi temeljnih družbenopolitičnih subjektov.

Z ustanovitvijo komitejev so bile dejansko podane možnosti za družbeno afirmacijo strokovnih organov posameznih subjektov. Usmeritve, rešitve in druga vprašanja obrambe in zaščite se v komitejih široko družbeno verficirajo, usmerjajo in dopolnjujejo. Prav zato je izrednega pomena, da sleherni strokovni organi morajo biti sokreatorji obrambnega in samozaščitnega delovanja.

Z ustavo in zakonom opredeljena idejna politična izhodišča in stališča zveze komunistov so bila v glavnem uspešno izpeljana na vseh ravneh in vseh družbenih strukturah.

Pomembna je ugotovitev, da se je v tem obdobju močno okrepila vloga delegatske skupščine in drugih samoupravnih organov ter izvršilnih teles pri uresničevanju zasnove splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, čeprav je ponekod še praksa, da samoupravni organi za te naloge zadolžujejo strokovne službe za splošno ljudsko obrambo.

V obrambne priprave gospodarskih in družbenih dejavnosti so se v veliki meri že vključile tudi samoupravne interesne skupnosti, vendar njihova vloga v praksi še ni povsod dovolj uveljavljena.

Začrtana politika skupščine občine se je prek konkretnih programov sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter izvršnega sveta, usklajevanja in povezovanja v celoti izvajala. V skladu s sklepi sveta in izvršnega sveta so bile izdelane vsebinske in organizacijske spremembe v obrambno varnostnem načrtovanju občinskih upravnih organov. Konkretnije je bila opredeljena njihova temeljna vloga, s tem pa so bile dane možnosti za